

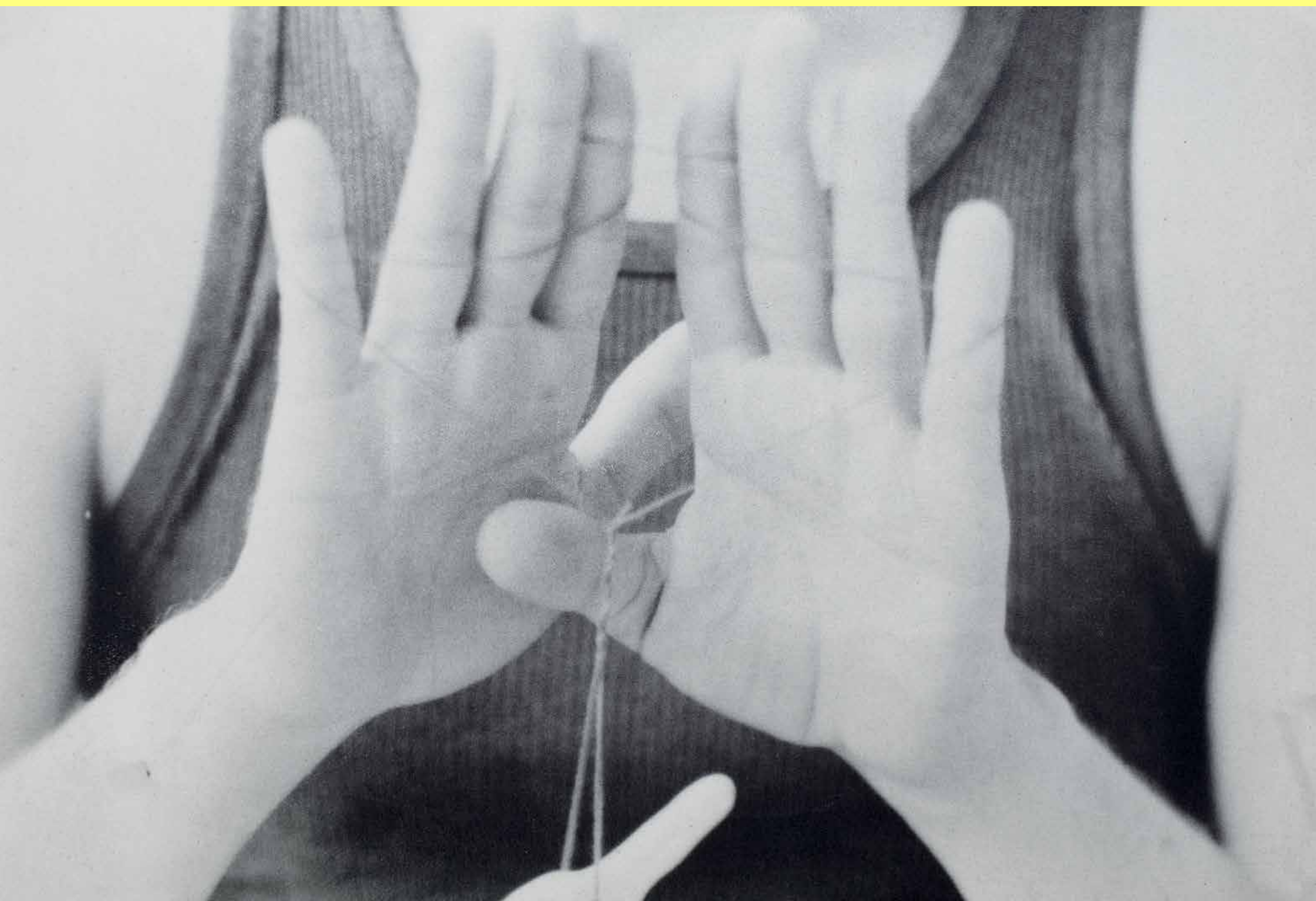
LENS-BASED MEDIA

ZO 16 NOV 25 T/M ZO 25 JAN 26

LORE STESSEL

**& COMPAGNONS DE ROUTE: FRANK GIZYCKI,
ILSE VAN ROY & FREDERIC GEURTS**

I have seen people made
of dreams

LORESTESSEL.COM

Lore Stessel is gefascineerd door de schoonheid van dagelijkse routines, kleine gebaren en de kracht van beweging waar het lichaam als onderwerp een fundamentele plaats in neemt. Haar artistiek werk is het resultaat van ontmoetingen tussen fotograaf en danser(s) waar woordeloos gesproken wordt. Ze legt de aandacht op het geheugen van het lichaam en hoe elk bewegen een communiceren is van, vaak onbewuste herinneringen. Met haar camera vangt ze subtiel kleine stukjes van deze verhalen die niet uitgedrukt kunnen worden in woorden maar via bewegingen van het lichaam in zijn omgeving en licht. Dit verwezenlijkt ze door intense ontmoetingen op ongekende plaatsen op te zoeken, vaak met een liefde voor de ruwheid en verstilling van de natuur.

Het resultaat is de herinnering gevat in het fotografische beeld. Ze begeeft zich op het raakvlak tussen fotografie en schilderkunst. Door een analoge print techniek toe te passen op schilderdoek omarmt ze ook hier het fysieke creatieproces, het toeval en het onvoorziene.

Lore Stessel kiest er voor om in deze tentoonstelling de ontmoeting een centrale plaats te geven en om ‘*compagnons de routes*’ uit te nodigen - kunstenaars met wie ze een hechte band heeft en een passie deelt voor dans, beweging en abstracte expressie.

Frank Gizycki, Ilse Van Roy en Frederic Geurts gaan in dialoog met Lore Stessel en haar werk via kleine en grotere interventies. Voorafgaand waren er momenten van ontmoeting

en creatie waar Frank, Ilse, Frederic en Lore zochten naar verdieping en het samen begrijpen van de processen die hen allen fascineren. Ilse ontwierp een kostuum van breigoed met door Lore vervaardigd keramiek. Frank draagt het, beweegt hierin en onderzoekt parallel de ‘transitional objects’ die Lore & Ilse als co-creatie schenken voor de dans. Het resultaat van deze bewegingen ontplooit zich in een ‘common playground’ waar elementen van hun allen als een archief aan de toeschouwer worden opgevouwen.

De tentoonstelling is enerzijds opgebouwd uit beelden die Stessel maakte op haar reizen, in ontmoeting met dansers en landschappen onderweg, en anderzijds uit beelden die verweven zijn met het co-creatieproces voor de tentoonstelling zelf. De voorbereidingen voor Frank Gizycki’s performance op de opening van de tentoonstelling waren de aanleiding voor een reeks beelden alsook het tactiele vormgeven aan zijn kostuum door Ilse van Roy – haar handen die op de breimachine dansen als de geweven draad die alles samenbrengt.

Ilse van Roy en Frederic Geurts voegen beweging toe met hun poëtische mobiel à 4 mains. Beide kunstenaars weten in hun sculpturaal werk te spelen met

het fragiele kantelpunt van balans en evenwicht, beweging en stilstand. Hun werken in glas en fijne metaal draad dansen net zoals de beelden van Lore Stessel op een stille doch expressieve manier.

Wie de tentoonstelling bezoekt beweegt en wordt bewogen.

Met dank aan al de dansers:

Frank Gizycki, Ilse van Roy, Oihana Vesga, Dani Hernández, Emma Spinosi , Gorka Gurrutxaga Arruti, Laura Maria Poletti, Bilal Elhad, Marcia Man Sze Liu, Robson Ledesma, Rita Alves, Mariana Miranda, Margarida Marques Ramalhete , Jason Respilieux,

Video projection : Trio à l'aube

met dank aan:

fotografie en concept: Lore Stessel

dansers: Pilar Andrés Contreras, Koldo Arostegui, Oihana Vesga

geluid: *A Sip Of Midnight Well Water, from 13 Visions* by Clara Lévi

montage: Petronella Van der Hallen , Lore Stessel

ARTIST TALK

In het kader van haar tentoonstelling *I have seen people made of dreams* nodigen we fotografe Lore Stessel uit voor een artist talk.

do 04 dec 2025 - 19.30 u

grote exporuimte

gratis, wel graag vooraf inschrijven
via www.ccha.be/artisttalk

LORE STESSEL

Woont en werk in Brussel. Ze behaalde in 2009 een masterdiploma schilderkunst aan de Luca School of Arts in Brussel voordat ze haar opleiding voortzette aan de École Nationale Supérieure de la Photographie in Arles, waar ze in 2012 ook een masterdiploma behaalde. Haar werk werd onderscheiden met de Louis Roederer-prijs in 2012 en in 2020 verscheen haar eerste monografie *The body will thrive*. In 2024 publiceerde ze *As the sky remembers the sea*, uitgegeven door Cairo Apartment, waarmee ze haar onderzoek naar de relatie tussen lichaam en omgeving door middel van beeld voortzette.

Lore Stessel wordt in Brussel gerepresenteerd door Rossicontemporary sinds 2014 en in Parijs door Les Filles Du Calvaire sinds 2023. Lore Stessel is Associated artist in het Azkuna Zentroa Alhóndiga – Bilbao.

OVER HET WERK VAN LORE STESSEL

“Hoe breng je schilderkunst en fotografie zo dicht mogelijk bij elkaar? Deze zoektocht ligt aan de basis bij het werk van Lore Stessel (°1987).

Ze confronteert fotografie met schilderkunst. Haar werk voltrekt zich in het proces van aantrekken en afstoten, waarbij het ene medium onmisbaar is voor het andere. Daar waar fotografie veel details vat in een kort ogenblik van concentratie en een rechtstreekse relatie met de werkelijkheid heeft, biedt schilderkunst haar veel vrijheid, materialiteit en mogelijkheden tot creëren.

Haar werkproces vindt grotendeels plaats in de donkere kamer, waar Stessel een lichtgevoelige emulsie op een opgespannen canvas schildert. Ze projecteert daarop het negatief van haar foto en schildert met de ‘onwikkeling’. Daar stuurt ze waar het beeld al dan niet zichtbaar moet worden en wacht nieuwsgierig tot het moment waarop het beeld zich onthult. Het complexe procedé brengt onvoorziene afwijkingen en toevalligheden met zich mee, zoals vlekken of verkleuringen, wat elk beeld uniek maakt. Sommige onverwachtheden omarmt Stessel terwijl ze andere zaken weer wegwerkt. Er ontstaat een boeiende dialoog tussen de hand van de kunstenaar en de techniek. Hoe meer interactie er ontstaat, hoe dichter fotografie en schilderkunst naar elkaar toegroeien. Ze mag dan wel gebruikmaken van een fotografisch proces, haar arbeidsintensieve en fysieke manier van werken, veelal op lichaamsformaat, leunen dicht aan bij een schilder. ...“

TEKST INDRA DEVRIENDT

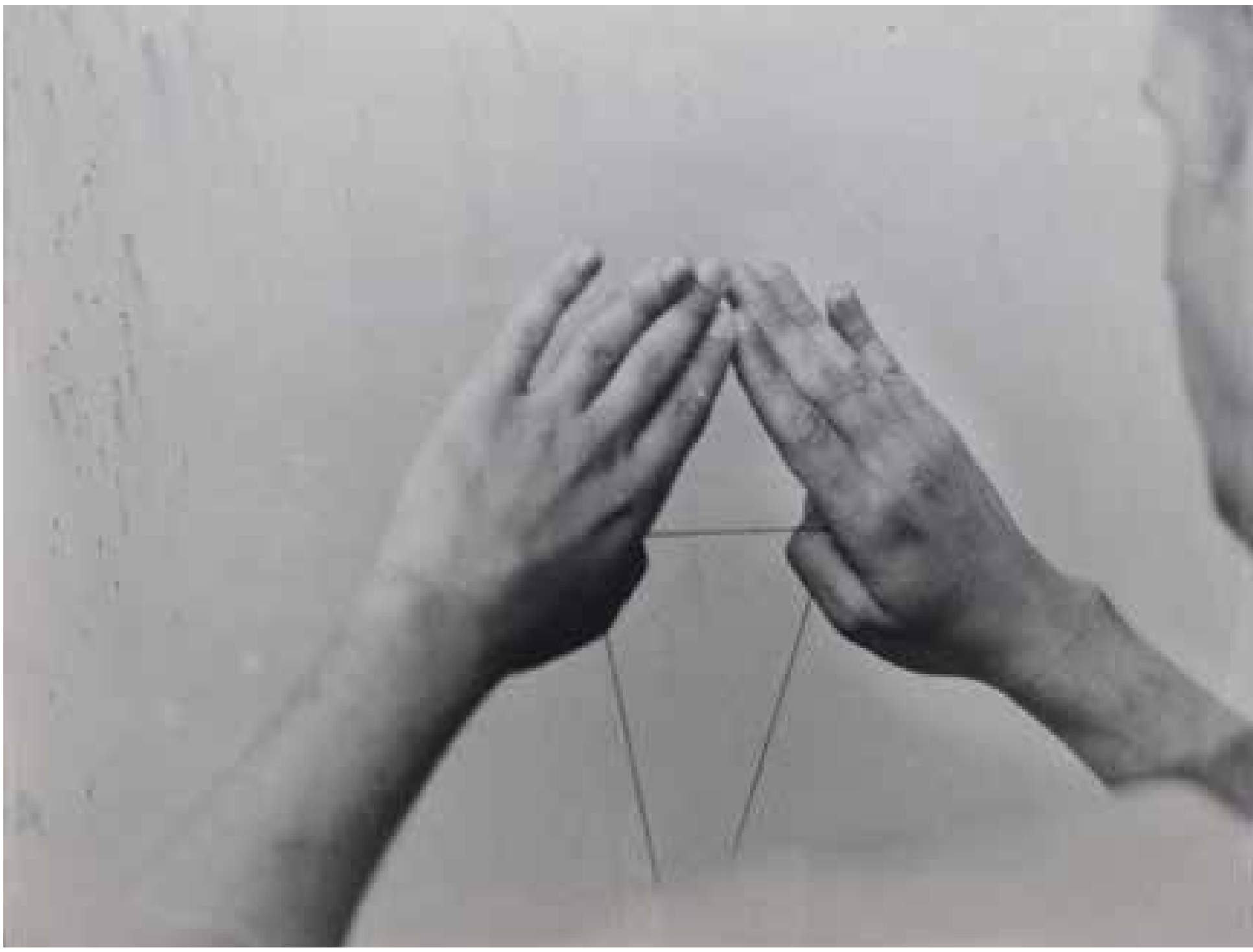
“Materiaal genoeg aan dansende lichamen waar ze overwegend haar inspiratie vandaan haalt, maar daar gaat het haar niet om. Ze zoomt in op details, vergroot zaken uit, vervormt ze deels door ze op het doek te projecteren, deels door het ontwikkelingsproces van de foto op het doek zelf te laten gebeuren, ten prooi aan de grilligheid van de vloeistof die ze erop uitgiet.

Het is daar dat de magie plaatsvindt, in dat intieme proces tussen wat ze objectief op foto heeft vastgelegd, en de persoonlijke interpretatie die ze eraan geeft. Je zou het niet onmiddellijk geloven gezien de spontane indruk die het werk achterlaat, maar het is het resultaat van een lang en intensief proces. Om de juiste sfeer te creëren, investeert Lore tijd om tot de intimiteit van haar modellen door te dringen, een vertrouwensband te creëren, om op het ogenblik van de shoot naar een evenwicht te zoeken tussen haar intenties en de spontaneïteit van de choreografie die zich voor haar lens ontvouwt. Ze heeft niet de regie over het schouwspel, dat is ook nooit haar bedoeling. Niettemin wil ze het moment in beeld brengen, het gevoel, de sensatie die het teweegbrengt als bron gebruiken voor een nieuwe sensatie, die ze aan het

doek toevertrouwt. Een bron, maar lang geen eindpunt.

In essentie gaat ze op zoek naar wat de mens, zowel in universele zin als in een individueel perspectief, zowel als subject als als object typeert. Maar waar ligt de overgangsfase precies? In haar ogen vormt de beweging zélf de sleutel tot dit raadsel, maar dan in de kleine gestes, de minieme gevoelsschakeringen die in elke beweging vervat liggen. Het ligt in een bepaalde kromming van de tenen, in een aanraking die net wat intenser oogt dan andere, een houding die net lang genoeg blijft hangen als prelude op de volgende. Deze details vallen haar niet meteen op, het is pas na lang onderzoek van de beelden dat deze zich als een epifanie aan haar gewaarwording onthullen.“

UIT *THE ART COUCH* (AUTEUR FREDERIC DE MEIJER)

FRANK GIZYCKI

Frank is een choreograaf gevestigd in Brussel. Hij volgde zijn opleiding aan het C.N.S.M.D. (Lyon), de Ecole des Sables (Senegal) en P.A.R.T.S. (Brussel), waar hij in 2016 afstudeerde. Sindsdien treedt hij op voor Anne Teresa De Keersmaeker, met wie hij de Europese podia bereisde met repertoire en creaties, en in situ projecten (musea, parken, straten, enz.). Sinds 2022 werkt hij ook samen met Jason Respilieux, Baptiste Conte en Le Balcon. Hij is lid van het Figure ensemble, het MΣal Collective en het gezelschap Datura, waarmee hij de relatie tussen dans, hedendaagse muziek, jazz en opera creëert en onderzoekt. Sinds 2022 is hij medeorganisator van het festival Débord&DesRives, dat artistieke, burger- en boereninitiatieven in de Tarn (Frankrijk) ondersteunt.

Voor de tentoonstelling maakte Frank de performance ***SIL***, te zien op **zo 16 nov om 15.30 u.**

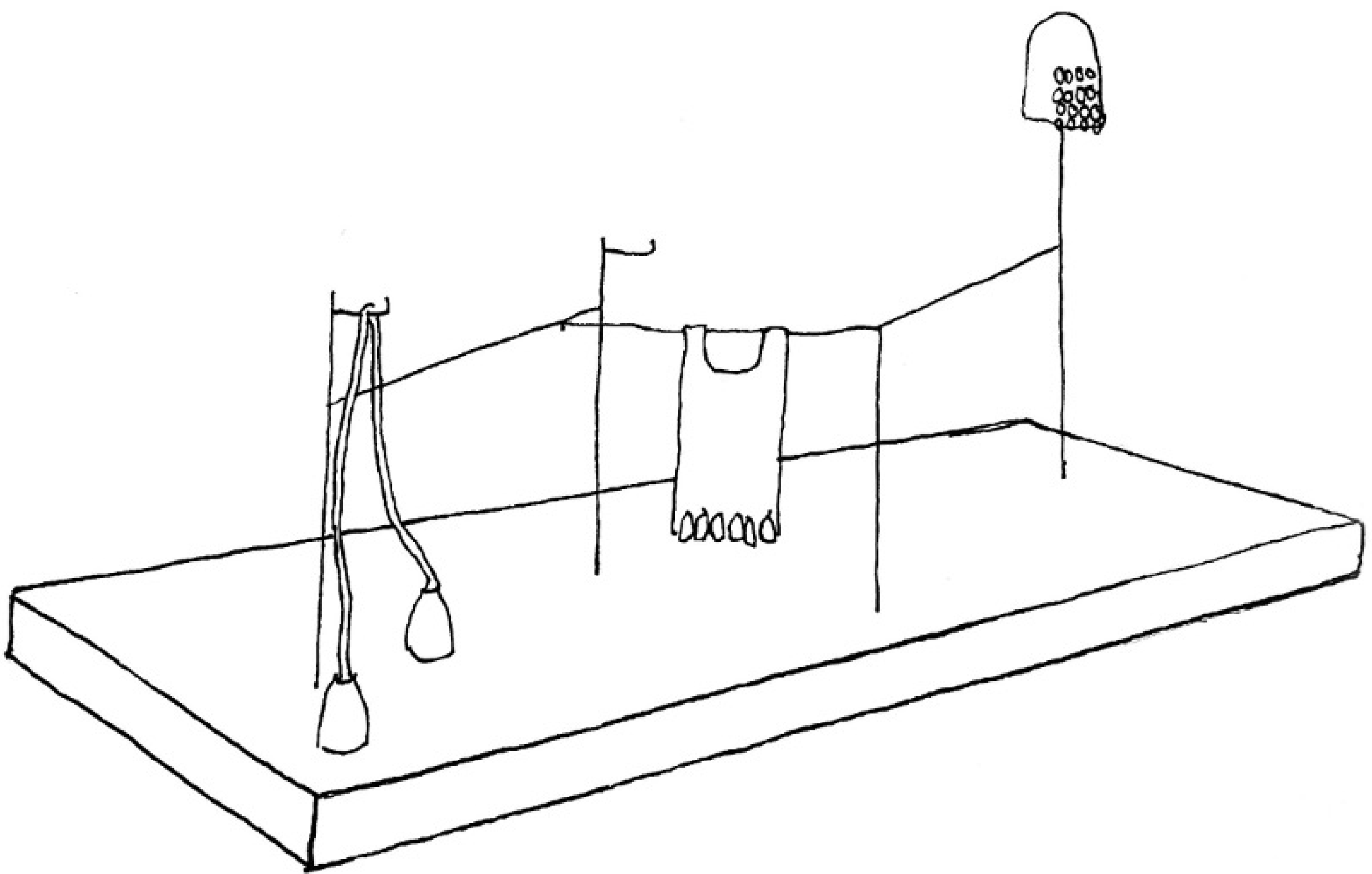
SIL

Sil is het choreografische verhaal van Sil, een hybride wezen, half mens, half spar, dat leert het Pyroceen onder ogen te zien. Het combineert een choreografische en verhalende taal door middel van kostuums, geluid en semantische materialen.

Met *Sil* nodigt Frank Gizycki ons uit om emoties te heroverwegen, niet als natuurlijke en spontane fenomenen, maar als sociale en ecosysteemconstructies die ons informeren en transformeren. En bovenal, die de paden van een afwijkende ecologie volgen. Met *Sil* onthullen we de verontrustende

intenties en houdingen ten opzichte van Franks ecologische angst. Misschien kunnen we op basis hiervan nieuwe relaties met klimaatverandering smeden?

Via twee interventies presenteert Frank de sporen van zijn samenwerking met kunstenaars Lore Stessel en Ilse Van Roy, met wie hij een visuele en bewegingsidentiteit voor *Sil* zoekt. Frank onderzoekt de resonantie van zijn bewegingen in samenspel met de tactiele objecten, zijn karakter-wezen en de emotionele ruimtes die hij opent en verkent.

ILSE VAN ROY

Ilse Van Roy (°1978) spreekt in haar werk vooral via textiel en glas. Ze nodigt ons uit om na te denken over materie en ruimte, sensualiteit en durf, en om stil te staan bij het geheugen van ons lichaam. Zowel met glas als textiel gaat Van Roy tot het uiterste: ze combineert deze materialen met diverse andere media en maakt zijstappen naar fotografie, video en prints. Ze creëert ruimtes met haar objecten, waarin ze de leegte en het 'schenken' opnieuw definieert.

De archetypische vorm van de kruik, een object dat zowel bewaart als schenkt, is een constante bron van inspiratie voor haar. In haar glazen werken zuivert ze deze vorm tot zijn

essentie, waarbij de spanning tussen binnen en buiten, tussen rust en beweging, voelbaar wordt. Licht en 'slow movement' gebruikt ze als sculpturale elementen, waarmee ze vormen creëert die in hun beweging voortdurend veranderen.

Sinds 2007 leidt Van Roy de glasstudio aan PXL-MAD, School of Arts in Hasselt, en heeft ze jarenlang meegewerkt aan de ontwikkeling van de artistieke visie van het 'Large Glass Department' aan de Rietveld Academie in Amsterdam. Ze begeleidt zowel bachelor- als masterstudenten in het gebruik van glas en textiel in hun artistieke werk. Door ruimte te bieden voor fundamenteel onderzoek, cross-over projecten met andere kunstdisciplines te stimuleren en internationale samenwerkingen op te zetten, heeft ze de academische opleidingen wezenlijk verrijkt.

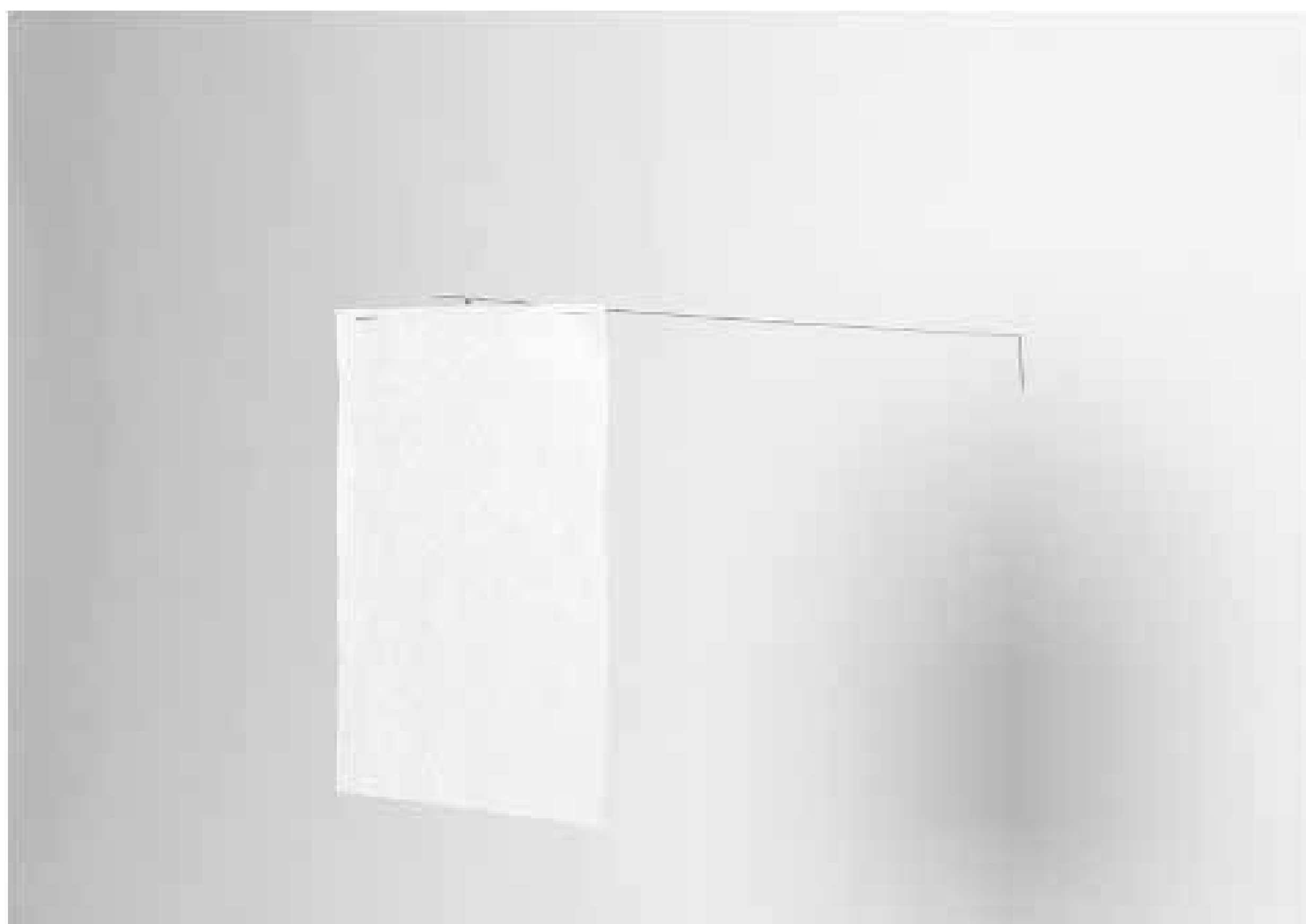
We do not just form fibers (of glass) in pieces that are then extended into space. The shaped fabrics also choreograph our motions, the bodily memory that appears in the practice as an archive of gestures. (Saillard 2012)

In other words, a gesture is the sculpted shape of the bodily memory that is only indirectly transferred onto fabrics. A gesture

is the performative side of making that can be read in textiles and glass. This makes artistry a more complicated process, it educates the senses and demands a specific way of looking, an art of perusing fabrics through seeing and touching.

**2025. VLAD IONESCU (PXL MAD / UHASSELT,
THE TACIT KNOWLEDGE OF THE MOVING BODY**

FREDERIC GEURTS

Frederic Geurts (°1965) woont en werkt in Antwerpen. Hij is vooral gekend omwille van zijn monumentale maar fragiele installaties. Hij tast daarbij de grenzen af van de zwaartekracht en de materialiteit van zijn constructies.

De dialoog met de context staat daarbij steeds centraal. Door de omgeving te betrekken wordt de scheiding tussen het kunstwerk en zijn omgeving meer diffuus. Als toeschouwer sta je eerder in het kunstwerk, waardoor een totaalontmoeting en -ervaring kan ontstaan.

In 2009 had hij een opgemerkte solo tentoonstelling in Z33.

Frank Maes: *“Naast de grootschalige opdrachten schept hij ook een kinderlijk*

plezier in de creatie van heel kleine constructies. Hij koppelt verbeelding aan inventiviteit in het berekenen, in een knutselen en uittesten van deze vaak fragiel en wankel ogende bouwsels, die eruitzien als ruimtelijke tekeningen.”

Geurts wordt vertegenwoordigd door galerie Valerie Traan.

meer lens-based media
CCHA.BE/LENSBASEDMEDIA